

Spotvogel:

Citroen

Vogels kun je hebben. Net als pech, geluk en een vriendin.

Hebt u de Citroenkanarie *Serinus citrinella*? Zo ja, dan zeker ergens buiten Nederland, want het is een beestje van bergbossen die grenzen aan alpenweiden en die hebben we in Nederland niet. De Citroenkanarie is bovendien nogal schaars en ook in zijn bolwerken, Frankrijk en de Alpen, loopt u er niet gemakkelijk tegenaan. Hij ontbreekt geheel op de Nederlandse lijst.

Ik heb hem niet. Tenminste, tot ongeveer een uur geleden dacht ik dat ik de Citroenkanarie niet had. Maar nu heb ik hem, aan mijn bureau in de binnenstad van Groningen, kunnen bijschrijven. En ik kan het bewijzen, want ik heb de foto!

Het kwam zo. Ik moest een paar nieuwe boekensteunen kwijt en was mijn boekenplanken aan het verbouwen toen ik een paar oude fotomapjes vond. Er zaten foto's in van mijn afstuderen, van mijn vrouw toen ze nog een vriendin was, van een vroeger huis en ook eentje van een zangvogel op een draad. Ik wist nog goed waar die was genomen. Dat was in de Pyreneeën, drie jaar geleden, in de buurt van Amélie-les-Bains (Amélie-de-Badkuipen). We liepen ergens op een alpenweide die grensde aan een bergbos. Plotseling verschenen er twee juveniele Slechtvalken die voor mijn ogen begonnen te stoeien met een groep Alpenkauwen. Er was daar een soort betonnen schaphenhok met eromheen wat kapotte draden. Op die draden zaten Zwarte

Roodstaarten, Tapuiten en enkele vogeltjes die ik zo gauw niet kon thuisbrengen. Eentje bleef lang genoeg zitten voor een foto.

En die foto heb ik zojuist teruggevonden. Het beestje staat er piepklein op, maar wel scherp en in kleur. Ik had er nooit meer echt naar gekeken maar nu wel en ineens zag ik het. Twee brede geelgroene vleugelstrepen en een gevorkte vinkentaart. Lijkt op Groenling maar is het niet. Lijkt op Sijs maar is het niet. Mullarney en Svensson erbij (ANWB vind ik echt geen naam) en inderdaad. Onmiskenbaar Citroenkanarie. Ik heb hem dus wel! Zelfs meerdere, want ik weet zeker dat dit een van een clubje was. Je kunt dus in Nederland een waarneming doen van een vogel die hier nog nooit is vastgesteld. Een bureaustoel-tick. Dit laatste werd nog eens duidelijk toen ik

Citroenkanarie op draad, Pyreneeën

laatst door de redactie van dit blad werd uitgenodigd om mee te gaan op een van hun vogeltochten in de omgeving van de stad

Groningen. Dit als beloning voor het feit dat ik wel eens iets schrijf. We fietsten (ja, het zijn echte natuurmensen, die redactieleden) in de buurt van Vosbergen toen we stopten voor een stel Roodborsttapuiten op een draad aan de rand van een weilandje. Al snel kregen we gezelschap van enkele bejaarde medefietzers. Wat we wel zagen, vroeg een strengkijkende oudere heer. Roodborsttapuiten, antwoordden wij geheel naar waarheid. Ah, Tapuiten, sprak hij op kennerstoon. Nee, Róódborsttapuiten. Oh, ja, ook leuk. Of wij vogelkenners waren. Nou, dat dachten we wel. Hij keek mij strak aan: 'Ik had vorig jaar twee Sneeuwvinken in mijn tuin.' 'Oh wat leuk', antwoordde ik (want ik ben geweldig adrem), 'u hebt een huis in Zwitserland.' Hij keek mij aan op een manier die duidelijk maakte dat hij de jeugd van tegenwoordig (ik ben dicht bij de vijftig dan de veertig) maar brutale vlegels vond en sprak: 'Helemaal niet, wij wonen in Haren.' En er was iemand van Staatsbosbeheer bij geweest en die had bevestigd, met de vogelgids in de hand, dat die twee vogeltjes met geweldig veel wit in de vleugels inderdaad Sneeuwvinken waren. Ik vertelde hem dat Sneeuwvinken niet veel ver-

der trekken dan de berg op in de zomer en de berg af in de winter en dat ze nog nooit in Nederland zijn vastgesteld, maar die informatie kon hem duidelijk niet boeien. 'Het waren beslist Sneeuwvinken', sprak hij ten afscheid. Toen hij wegfietste vroeg ik naar zijn naam. 'Ik ben professor Willem Haenebeijter', hoorde ik hem nog roepen.

Waar heb ik die naam toch eerder gezien?

Hebben wij Haenebeijter mooi tuk gehad!